

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

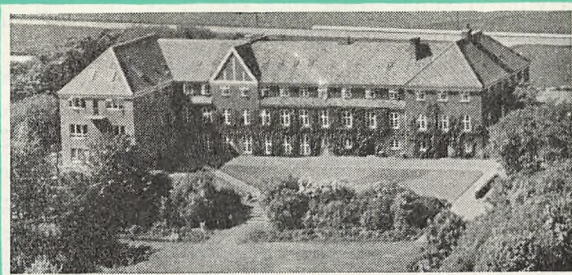
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Fra Nr. Nissum Højskole

Bed
og arbejde!

4 April 1966 58. årgang

Over hvad skal den levende sukke?

For nogle dage siden var vi et lille selskab samlet hos lærer Svendsens, og da vi skulle slutte dagen, læste Svendsen stykket fra Klagesangene kap. 3, 21-39.

Dette stykke slutter med ovenstående spørgsmål og et svar på spørgsmålet.

Nu ville det helt bestemt være godt for enhver af os at blive klar over, om vi sukker over det rigtige. Vore suk er udtryk for vor higen, og vor higen bestemmer vort mål. Vi mennesker skal nok havne der, hvor vi dybest set vil.

Nogle sukker efter nydelser, f. eks. det andet køn, og penge til cigaretter og knal-lert. Andre sukker på grund af deres over-arbejde og mangel på kvalificeret medhjælp.

Mange sukker over deres helbred eller deres døde. Der er også nogle, der sukker, fordi de ikke kan føre deres ufejlbarlige idéer frem til anerkendelse og sejr. (Skabningen er tilsammen i véer og sukke. Rom. 8).

Disse meneskelige suk har vel altid nogen berettigelse, men de må aldrig blive det største for os, for så er vi afgudsdyrkere - uden Gud og uden håb.

Over hvad skal den levende sukke?

Skriftens svar er kort og klart: „Hver over sin synd!“

Måtte vi dog få hjælp fra Gud til virkelig at se, at vor egentlige nød er ikke de mange ting, men den ene ting: vor synd. Så ville vore fattige hjerter få brug for evangeliet.

Nissumstævne i Vinderup

Kristi Himmelfartsdag 19. maj kl. 19,30 i menig-hedshuset

- Korte taler
- Fælles kaffebord
- Samvær
- Afslutning

Kom nu rigtig mange.

Os alle på skolen.

Hallo! Sjælland - København!

Nissum-stævne afholdes fredag den 29. april på missionshotellet „Hebron“, Helgolandsgade 4, København (lige ved hovedbanegården).

Vi regner med samling fra kl. 20 til 20,30. Derefter foredrag, fælles kaffebord (5 kr.), skolenyt, underholdning og afslutning.

Kom allesammen, tag pårørende med - og vordende elever. Her fra skolen kommer vi så mange som muligt. Vi vil bede om og forvente et godt samvær.

Os alle på skolen.

1 kokkepige og 1 stuepige søges til 1. maj. Hjælp os venligst. A. Kristensen

25

Så ville vi kunne synge med glæde: „Gud være lovet for sit glædelige budskab.“

Det: at sukke over vor synd, er det, som vi først og fremmest skal have lært, og som vi aldrig må glemme.

Jeg er så bange for, at mange af vore læsere aldrig har fået det lært, og det piner mig hårdt, at nogle, der har kendt dette suk, tilsyneladende er ved helt at glemme det.

Hvad skal vi dog gøre? Jeg tror, vi skal bede og trygle Gud om, at Han vil fylde vore fattige hjerter med sin Helligånd, og at Han aldrig vil tage den fra os. *A. Kr.*

Til vinterholdet 65-66

Vi kan ikke gøre for det, men vi kom til at holde så meget af jer, og det var altid skønt at skulle til time eller andet samvær med jer. Selv om nogle få stykker faktisk burde have været noget anderledes, så vil vi ikke sukke så meget over dem - de bliver vel klogere. Men vi vil takke jer mange, der var pæne og fornøjelige unge. Mange af jer havde sådanne gode ansigter og sådan en pæn og fornøjelig optræden. Mange var også flittige, og mange var ganske dygtige. Vi siger jer alle så stor en tak, fordi I kom her på vor skole, og fordi vi nu må regne med jer som vore venner. - Vi er i hvert fald jeres venner.

Men fik I det ud af vinteren, som er det ene fornødne. Fik I åndelig talt jeres fødder sat på klippen?

Tak, fordi I så villigt deltog i de små møder. Åh, bliv ved med det. Et af de midler, Gud har givet os, for at vi skal blive frelst, er de helliges samfund. Måtte I altid findes der. - Findes blandt dem, der har en levende tro - en tro, som er virksom i kærlighed.

I håb om, at vi ofte må ses, siger vi: Bed og arbejd!
A. Kr.

☆ Hjemme fra skolen

Hvad oplevede du i går? Mange vil sige, at de oplevede intet af betydning. Beder vi dem så om at tænke sig godt om, viser det sig som oftest, at de alligevel har oplevet en mængde. Menneskelivet består nemlig af mange små og store „tilfældigheder“.

Ligeså her på skolen. Ved eftertanke er vor dagligdag et broget mønster med visse faste gentagelser.

— Siden sidst har vi oplevet efterskole-elevernes underholdningsaften, og der var mange „talenter“ også blandt tilskuerne. - Det kunne jo ikke blive andet end en god aften.

„Eneboeren i Nyhavn“ inviterede traditionen tro os alle til en festlig aften. Vi, der kender disse fester, møder trofast op. Sangerdysten er spændende. Chokolade- og kaffebordet omdanner selskabet til behagelige og veltilfredse medmennesker, idet der intet mangler til nydelse af de såkaldte „bordets glæder“. - Den muntre stemning mangler aldrig ved underholdningen, og hvem tænker ikke tilbage uden at smile ubevidst?

Svendens og undertegnede indbød også til at bese henholdsvis en ny og ældre lærerbolig, og det gav en kop kaffe begge steder. Lærer Olesen indbød også sit sproghold til en tysklandsaften i sit nye hjem.

Dette var lidt om de hjemlige udskejelser, men hermed var det ikke slut.

Folkene på „Vester Borum“ har gennem årene indbudt os til et eftermiddagsbesøg. Indbydelsen kom også i år. Maskinparken på denne gård er i sjældnen fin orden. Der er stor besætning, så der er nok at se på. Men gæstfriheden indendørs er næsten ubegrænset. Tænke sig - så mange slags kager,

---

„Du kan sagtens synge“, sagde manden til lærken, „du skal ikke betale skat.“

(Dansk ordsprog).

de ofrer på os. Måske virkede Falks ord stærkest: „*Et højskoleophold fortrydes aldrig, det bliver mere værd med tiden.*“

Så kunne man mærke, at afskedens time nærmede sig. Der var revy i luften. Så var det sidste time i dansk, så i historie og aller-sidst i sløjd. Der var indbudt til forældredag, og vi forberedte os dertil på mange måder. Der var travlhed i køkkenet. Travlhed med gymnastik og optrin. Travlhed med udstillinger - og midt i det hele - tirsdag d. 29. marts 1966 kl. 19,15 ringede klokken til samling. Forstanderen havde den traditionelle time med skolens historie. Kl. ca. 21,15 sad vi alle bænket om hyggelige kaffeborde på Sdr. Byskov. Også det er ved at blive en tradition. I år var pølserne blevet byttet om til kaffebord, og det faldt i elevernes smag. Kaffekanden gik rundt ved mit bord 7-8 gange. Forstanderen fortalte lidt om gårdens slægt og dens tilknytning til højskolen og sluttede med andagt. Da vi havde sagt godnat og TAK, gik vi en rundtur gennem den store gård og oplevede, at der endnu er landmænd, der har et alsidigt produktionsapparat.

Forældredagens program har også sine bestemte mønstre, men udfyldningen sker med varierende farver. Kl. 12,00 frokost. 13,45 gymnastik. 15,00 underholdning. 16,15 altergangsgudstjeneste. 17,45 middag. Sidste punkt byder foruden maden på mange forskellige serveringer, såsom revy, taler, lysbilleder (optaget af eleverne). - Kl. 21,00 slog afskedens time, der var opbrud over hele linien. *Der blev sagt tak for en god vinter.*

Så står vi tilbage og vinker. Mange tanker går gennem ens sind, men heldigvis kunne vi sige: TAK SELV - og på gensyn.

Så står den gamle skole igen i rengørings-tegn. Vi, der blev tilbage, tænker en måned frem. *Hvor mange bliver vi til sommer?*

Der går heller ikke mange dage, uden vi sender tanker til vor byggesag. Nu har vi

jo passeret grænsen for et nyt finansår, og vi venter stadig det brev, der skal give startskuddet til en ny udbygning - ikke en større skole, men en bedre.

Men alle venter vi på forårets komme.

Tbs. M.

Jeppe gør rent.

Jeppe er flyttet

ind i Svendsens gamle lejlighed, det vil sige, at hun er kommet „ned på jorden“. Der er holdt indflytningssgilder, og vi så med egne øjne, at Jeppe har smag - også hvad angår indretning af en lejlighed. Vi håber, at hverdagene må blive ligeså harmoniske som lejligheden.

TILBAGEBLIK

på min skoletid

Når nogen siger, at de på det nærmeste hadede at gå i skole, og at det eneste, de ønskede sig, var at slippe ud fra denne slaveanstalt, kan jeg ikke rigtig tro dem, for jeg synes, trods alt, at skoletiden var en dejlig tid, og det skulle da være mærkeligt, hvis der var nogen, som lærerne og de andre elever var på nakken af hele tiden. De må da have kendt glæden ved skolearbejdet en gang imellem.

Ser jeg tilbage på min egen skoletid, er der dage, som jeg husker så tydeligt, som var det sket for en måned siden. F. eks. den første skoledag; da jeg kom til skole med en splinterny mappe og et nyt penalhus, da var jeg skam ikke sådan at vælte, for nu var jeg blevet så stor, at jeg skulle til at gå i skole, så jeg vidste nok, hvem jeg var. . . . Mange af de andre var noget betuttede ved situationen, kan jeg huske, men jeg har altid kunnet tage sådan noget med godt humør; det kommer måske også af, at jeg kendte læreren godt, for han kom meget i mit hjem.

Skolen, jeg gik i, var bare en lille toklasses skole og kun med én lærer om sommeren. Som følge deraf gik jeg kun til skole to timer hver eftermiddag. De fire ældste årgange var der om formiddagen, og vi små om eftermiddagen. Om vinteren derimod gik vi fra 8-15 hver dag, for da havde vi en vikar, men det fortvivlede ved det var, at vi skiftede alt for tit, for det var seminarister, der var ude på „græs“ i tre måneder, så det passede akkurat, at vi havde to vikarer hver vinter. De underviste jo heller ikke nær på samme måde, så til tider var det hele noget forvirret. Mine skolekundskaber er jo selvfølgelig også derefter, men på den anden side føler jeg mig da ikke ret meget dummere end andre, i hvert tilfælde ikke på områder som regning, læsning og dansk.

Nogle dage, som jeg også tydeligt husker, var fire dage, hvor vi var i København. De tre ældste årgange, dvs. tretten elever og så læreren med frue, var på en dejlig tur til hovedstaden, og jeg kan huske, at vi skulle betale en vanvittig sum af 35 kr. for at bo og spise derovre, der var mange af os, der syntes, at det var mange penge, så der kan man rigtig se, hvor hurtigt tiderne skifter, for det er jo kun seks år siden.

Når vi var ude på sådan en tur, var vor lærer en helt anden, så var han altid med til det værste, med i forreste række, når der skulle laves halløj med én, og han kunne også komme med de mest vandede vittigheder, der kunne tænkes. På sådan en tur var han ikke en streng lærer for os, men en god kammerat, som vi kunne henvende os til ligeså godt som til en af de andre.

Men til hverdag igen var han nærmest det modsatte. Der skulle være ro og orden i timerne, og vé den arme stakkel, som kom til skole og ikke kunne sine lektier, for han sagde, at når vi ikke fik mere for, så forlangte han også, at vi kunne det på fingrene.

Vi lærte meget i skolen; om det så var at banke ordentligt på en dør, fik vi det lært, for vi fik simpelthen ikke lov at komme ind, før vi bankede ordentligt på.

Skoletiden var en herlig tid, og jeg skylder min lærer en meget stor tak for, hvad han fik proppet i hovedet på mig; men det er jo sådanne ting, man kommer i tanker om, når det er for sent, for han er død og borte nu. Den eneste måde, jeg kan bøde lidt på det, er ved at leve op til og vise, at jeg er en af Kristiansens elever fra Okslund.
E. P. 65-66.

MANGE EJERE

Gennem jernbanestationens højtaleranlæg blev der udsendt følgende meddelelse:

— En 500 krone-seddel er blevet fundet ved hovedindgangen. Ejermanen bedes stille sig i kø ved stationsforstanderens kontor.

PERLEN

Betød påsken noget for dig?

*Vi søger lykkens perle,
men går ad blinde spor:
Vi tror på gyldne løfter
og tomheds blanke ord.*

*Vi sælger vore drømme
til kompromis'ets pris,
og langsomt dør vi døden
i tusind små forlis.*

*Vi kalder den for livet,
den løgn, vi lever på,
og tror, at vi kan høste,
hvor ikke vi vil så.*

*Men perlen skal kun gives,
her og i evighed,
til den, der sandt den søger
i ydmyg kærlighed.*

G. Høegmark.

UDDRAG AF ERLING RUUDS BOG

Kend dig selv

Forlovelse og ægteskab.

Det er ikke alle i vore dage, der er klar over forskellen mellem forlovelse og ægteskab. Det gammeldags udtryk „trolovelse“ viste i grunden langt klarere forskellen.

En ung pige fik spørgsmålet: „Hvad er forskellen mellem forlovelse og ægteskab?“ Hun svarede ganske enkelt: „Når jeg forlover mig, giver jeg et løfte. Når jeg gifter mig, giver jeg mig selv.“

Bedre kan det næppe siges.

Et løfte er ikke det samme som selve gaven. Men selv om forlovelse „bare“ er et

løfte, så er det ikke derfor ment, som en filmtitel engang udtrykte det: „Evig din i 14 dage.“ Det er netop et løfte for livet.

Alt kan ikke være tilladt.

Hvis alt var tilladt, er alt snart slut. Hvis alt er tilladt, vil det dyriske og onde sejre totalt. Hvis alt er tilladt, ejer mennesket ikke samvittighed.

Dersom Gud ikke var til, ville alt være tilladt, skrev Dostojevski engang. Man kan tro og mene, hvad man vil om Gud, men dersom der ikke er en Gud, så er min mo-

ralske sans blot en indbildning. - Hvorfor holder menneskene på en samfundsordning, hvis der ikke er en Gud? Hvem skal da afgøre, om noget er rigtigt eller forkert?

Intet sted på jorden er alt tilladt. Intet sted på jorden kan mennesker leve sammen uden moralske normer. Overalt bærer mennesket på en moralsk bevidsthed, om end ofte *skak-mat* og svækket.

Det er ikke så ligetil at borteliminere Gud i praksis, fordi vi alle bærer en lille rest af gudsbilledet i vor samvittighed.

Verdensborger.

Der findes mennesker, som ikke ser længere end til deres egen næsetip. Det er sandelig en trang horisont. For dem er der ikke blot smukkeste i deres egen lille ravnekrog, men også bedst. De får den rette kost, har den rette politiske opfattelse og den rette tro. Ingen over og ingen ved siden af dem selv.

Men det er galt. Vi er ikke blot borgere i vort fædreland, vi er alle *verdensborgere*. Vi har alle meget at lære af hverandre. Verdens nød er alles nød, og verdens skæbne på godt og ondt er alles skæbne.

Hvordan kan vi blive verdensborgere? Jo, det må begynde i vor egen ravnekrog. Det er i vort hjemlige samliv, at vi må udvide vor horisont, blive villige til at lære af hverandre, tage hensyn til - og hjælpe hverandre.

Er livet nødvendigt?

Spørgsmålet synes tåbeligt. Men det har en mening set i sammenhæng med livets indhold og mål. På sømandshjemmet i Bremen står en tankevækkende indskrift: „*Det er nødvendigt at sejle. At leve er ikke nødvendigt.*“

Alle mennesker hænger ved livet. Men samtidig findes der noget, der er vigtigere end at leve. Spørg en mor, hvorfor hun løb ind i flammerne for at redde sit barn. Hun vil svare, at det var nødvendigt at redde barnets liv. Det var altså mere nødvendigt end hendes eget.

At leve ret, at leve sandt, at leve godt er nødvendigt, mere nødvendigt end selve livet. For lever jeg ikke ret, kan livet ikke blot blive værdiløst, men negativt. Livets indhold er mere end livet selv.

En bog jeg holder af

Hans Kirk: Fiskerne

En af mine venner anbefalede mig at læse Hans Kirks »Fiskerne«, og han er skyld i, at Hans Kirk i dag er en af de forfattere, hvis bøger jeg helst læser.

Hans Kirk er lægesøn fra Hadsund. I 1916 blev han student, og 1922 blev han cand. jur. Efter nogle år som jurist levede Hans Kirk som kritiker og forfatter. Han tog tidligt standpunkt for kommunismen, og debutromanen »Fiskerne«, som han skrev i 1928, er skrevet ud fra et marxistisk standpunkt. - Den skildrer et samfund, en gruppe fiskere, hvis indre missionske kristendom er bestemt af deres hårde ydre livsvilkår. De flytter fra vestkysten ind i en mildere limfjordsegn, hvor befolkningen er grundtvigsk. Kampen mellem den grundtvigske præst og fiskernes stiltfærdige og kloge fører, Thomas Jensen, føler man, Thomas Jensen må vinde, og det lykkes også fiskerne i løbet af kort tid at erobre sognet for missionen. - Men der er også deres økonomiske kampe, deres slagsmål med fiskerne fra den anden side fjorden, et slag, som får alle de indre missionske fiskeres mindre kristne egenskaber til at vågne, og bagefter volder dem samvittighedsnag. - Der er deres kampe mod ungdomsforeningen og kroen. - Det farlige arbejde og den hårde fattigdom i havsognet er baggrunden for deres tro på en himmelsk herlighed, som en retfærdig modvægt mod jordelivets armod og tillige troen på, at det at nå til denne salighed ligesom alt andet koster dyrt. - Der fortælles om Malene, der flakker om på stranden og ingen ro kan finde, så længe hendes 2 drukne drenge ikke er fundet og bragt hjem fra fjorden. Børnene bliver senere fundet, og Malene bliver igen et normalt menneske. - Og Jens Røns forfærdede kommentar, da Tabita inde i byen har lagt sig efter at sige jeg og ikke æ, som fiskerne ellers sagde. - Der er også efter Laust Sands død Thomas Jensens urolige spørgsmål: »Tror I nu, Laust Sand bliver fordømt«, og Lars Bundgårds svar: »Æ ved jo ingenting, men æ tror det«. Her fortælles ingenting om, hvordan forfatteren selv stiller sig til denne frygtelige dom.

Den uomvendte Marianes drilske raphed betragtes af Tea som farligt letsind, der trods alt tiltrækker hende, hun forarges og prøver at bearbejde Ma-

riane. Forholdet udvikler sig dog til venskab. I den endelige styrkeprøve, da Tabita er kommet galt afsted, er det Mariane der sejrer. Da det drejer sig om Tabita, får Mariane en uventet forbundsfølge i Teas naturlige moderinstinkt.

»Fiskerne« kan for alvor kaldes en samfundsskilddring, af et helt sogn med alle dets mennesker og den udvikling, der sker indenfor et samfund. Bogen er præget af koncentration og klarhed, og handlingen vil altid give stof til eftertanke. *M.S. 64/65.*

Lohses Forlag har udsendt følgende bøger:

C. Bartholdy: Den kristne og pengene.

Sidste år udgav vi af samme forfatter: „Den kristne og øvrigheden“. Begge emner får i Bartholdys bearbejdelse perspektiv og aktualitet.

Danske bibelværk for menigheden.

Dette består af 25 halvbind, og dets udbredelse forklares bedst ved, at vi bestandig må trykke nye oplag af alle, nu sidst afd. provst L. P. Jensen: Apostlenes gerninger i 3. oplag og fhv. rejsepræst Johs. Pedersen: Brevet til hebræerne i 2. oplag.

Halfdan Endresen: Solgt som slave.

En rystende skildring af slaveri og slavehandel i vore dages Afrika og Arabien, skrevet af den norske missionspræst, som har gjort et stort arbejde for at udvirke en løsning på et problem, der er en af vort „oplyste og humane“ århundredes skampletter. Illustreret med fotos.

Niels Øve Rasmussen: Men jeg kan ikke tro.

En lille bog, som vil være en god igangsætter for den, der er kørt fast i sin egocentriske „tvivlesyge“ frem til en levende, bæredygtig tro. Forfatteren er iøvrigt sekretær i „Kristeligt Forbund for Studerende og Skoleungdom“.

Jørgen Falk-Rønne: Udvalgte fortællinger.

Kun få danske forfattere har opnået en tilsvarende popularitet som Jørgen Falk-Rønne. Ikke mindst hans fortællinger, som er så velegnede

til højtlesning, er skrevet med hjertelag, friskhed og lune. Samlingen indeholder 23 fortællinger, hvoraf flere ikke tidligere har været bragt i bogform.

Se på Jesus! 24. oplag.

Meget få bøger opnår at udkomme i så mange og så store oplag, som tilfældet er med denne lille andagtsbog. Den indeholder to betragtninger til hver dag i en måned.

A. B. Simpson: Kaldet til at vaske og prædike.

Et gribende og sandfærdigt vidnesbyrd om en original kvindeskikkelse og om, hvad helhjertet tjeneste i Guds rige kan udrette. Oversat af C. Bartholdy.

Markus 5—8.

En hjælp til bibelarbejdet, udarbejdet af A. Westergaard-Jacobsen. Der er ingen tvivl om, at denne hjælp er tiltrængt i mange menneskers liv, men hvor ville den også bringe nyt liv i mange bibelmøder. Brug den.

Lawrence Elliot: De kostbare øjne.

Bogen omhandler en lille livsglad piges håbløse sygdom, og om hvordan hun formår at sprede solskin om sig. Til sidst testamenterer hun sine øjne til en øjenbank. Et eksempel, som mange siden har fulgt.

Ivar Grimsmo: Der er nogen, der venter!

10 noveller velegnet til højtlesning. De er blevet belønnet med første præmie i norsk novellekonkurrence.

Lars Rustbøle: Guldringen.

En roman om en ung mand, der svigter sin kæreste, fordi hun har fået polio. Den gård, han skal overtage, kræver nemlig en rask kone. Romanen skildrer, hvordan livet former sig videre for ham, og her kan kun røbes, at der venter læseren nogle spændende timer.

Pør Hilleren: Det blåner mod aften.

Forfatterens navn er så kendt, at bogen burde anbefale sig selv. Hovedpersonen i bogen er en idealist, der kæmper for alt muligt godt, men inderst inde er det usandhed, fordi drivkraften er egenkærlighed. Til sidst havner han i nazismen, og sønnen, som er blandt de norske flyvere i England, bomber det skib, hans fader er med. Læs den.

Georg S. Geil: Trods alt.

Forfatteren skriver i sit forord: Når der på de følgende sider skal tales om den gåde, der hed-

---

CITATER AF MADS NIELSEN

Man ved så grumme meget, der kun vedkommer én så lidt.

En ganske ringe ting kan blive afgørende for hele dit livs retning.

der et menneske, da har navnlig én læser stået mig i tanke: Den rådvilde, den hvileløse, den fredløse, og til denne ene blev bogen skrevet.

Kirke og ungdom, redigeret af Georg Geil.

Et smukt lille hefte for den, der vil sende mere end et telegram til en konfirmand. Fåes i alle boghandeler.

★ Højskolepost

DEN NYE BYGGESAG

Kirstine A. Andersen, De gamles Hjem,	
Hammerum	5,00
Møde i Sjørsløv, minus rejsepenge	29,00
Ole Kristian Jensen 37-38	40,00
En fra 54-55 ved vintermødet	100,00
Ruth Johansen Kock 1962	50,00
Jens Nic. Therkildsen 36-37	40,00
„Ni“	200,00

For ialt 464,00

meddeles med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 47.976 kr. Ialt 48.440 kr. A. Kr.

VORE MØDER

9. maj. Måbjerg. Ths.

Vintereleverne har glemt en grøn pullover. Henv. til skolen.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1965 Frk. Inger Fjordvald, sygeplejeelev, Kolding Sygehus, Kolding.
- 1965 Frk. Gerda Sørensen. — Fru Gerda Kirkeby, Engbjerg, Klinkby.
- 1963 Frk. Karen Margrethe Frimor, Alderdomshjemmet, Dragsbæk, Thisted.
- 1962 Frk. Asta Kjørulf, adr. Hansen, Míndegade 1 tv., Vejle.
- 1962 Frk. Else Thorø, S. F. Nielsensvej 12, Ringkøbing.
- 1960 Frk. Birgit Hauge, Peblinge Dosseringen 18, København N.
- 1960 Frk. Anna Dybdal. — Fru Anna Thomsen, Optagelseshjemmet Møltrup, Vibbjerg.

- 1959 Frk. Metha Jørgensen, Saustrup, Skave, Holstebro. — Fru Metha Ravnskjer, Skave, Holstebro.
- 1959 Fru Birgit Thode Østergaard, Sønderparken 100, Ikast.
- 1957 Frk. Ellen Nørsøller Andersen, Kystsantoret, Nyborg.
- 1957 Fru Tove Sloth Rasmussen, Mølleparken, Hinnerup.
- 1957 Fru Inger Henriksen, Smørumovre, Måløv.
- 1956 Fru Birgit Jensen. — Fru Birgit Rosenbæk, Toftgård, Gl. Almind, Viborg.
- 1953 Fru Stinne Nielsen, Spangsbjerg, Bedsted, Thy.
- 1946 Frk. Christa Bloch Nielsen, Rimsø pr. Grenå.
- 1939 Frk. Bodil Nielsen. — Fru Bodil Andersen, Nørregade 44, Vidbæk.
- 1935 Frk. Magda Christensen, Vinderslev, Kjellerup.

Vinterskolen:

- 62-63 Arne Taulborg, Hovedgaden 81, Spjald.
- 61-62 Hilmar Bertel, adr. fru Triebel, Amagerbrogade 132, København S.
- 60-61 Diakonelev Henning Leth Jensen. — Diakon Henning Leth Jensen, »Bjerggården«, Brendstrupvej 71, Aarhus N.
- 58-59 Bent Friborg, Sønderparken 34 th., Ikast.
- 57-58 Diakonelev Ove E. Thomsen. — Diakon Ove E. Thomsen, Rosa-Mariahjemmet, Brodersens alle 16, Hellerup.
- 57-58 Diakon Thorkild Thomsen, Optagelseshjemmet Møltrup, Vibbjerg.
- 55-56 Erik Jensen, Kirkegård, Staby, Ulfborg.
- 55-56 Egon Juhl Nielsen, Nyby, Sinding, Herning.
- 54-55 Gdir. Willy Jensen, Hodsager, Holstebro.
- 53-54 Konstruktør L. Falkesgaard Kristensen, Lomborg pr. Ramme.
- 47-48 Ejnar Gatten, Nr. Nissum højskole pr. Lemvig.
- Jens Nic. Nielsen. — Jens Nic. Therkildsen, Lodbjerg, Vestervig.
- 20-21 Johannes Pedersen, Kærvej 2, Gedsted.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening. - Redigeret af højskolel. Ths. Mogensen.

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI - STRUER 17120